

[OSADCA *sb m*

osadca, osadzca, osadźca.

o oraz końcowe a prawdopodobnie jasne; pierwsze a pochylone.

sg N osądca, osadźca. ◇ G osądce. ◇ pl A osądce.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.: osadźca.

Założyciel, organizator wsi lub miasta, zasadźca: W tej wsi osadźca Waclaw szołtys, w ktorej już osadzono ludzi 3 *LustrKrak* I 222; *LustrLub* 26, 102; áby zaráz ná ofádę Miáftá Wyfzehorodzkiego y ná zábudowanie zburzonego zamku iego był podány ná dzisieyłym Seymie Stároftá Wyfzehorodfki/ iákoż fię fnádnie nie tylo może ofádzić/ ále y przez też ofadzce/ zamek fię może nie zádługo zbudowác *WerSposób* 36.

Wyrażenie: »osadca wsi«: Memorandum, iż pierwszy kmieć Walanty Szwiecz, pierwszy osadca tej wsi, za którem wszystka wieś osiadła, ma laneum agri 1. *LustrLub* 101.

Synonimy: *fundownik, zakładacz, zasadziciel.*